

Dilimizin ve Beynimizin Tat Alma Özelliği Allah'ın Varlığını ve Birliğini İspatlıyor

Hasan Pir

Bir elma yediğimizde, bu elmanın tadını ağzımızın içinde bir et parçasından ibaret olan dilimiz tat alma sistemi ile hisseder ama tadı algılaması ve bu tadın başka tatlarla kıyaslanması için bu tadın daha önce insan beyninde karşılığının olması gerekmez mi?

Ama, asıl garip olan şudur. Dildeki algılama sistemi ağza giren cismin veya bir yiyeceğin tadını hissederken bunu ne ile karşılaştırıyorsa ona göre bir sonuç çıkarır. Eğer yenen yiyeceğin tat karşılığı beyinde yüklü değilse bu tadı algılamamız mümkün olabilir mi?

Bugüne kadar hiç yemediğimiz, hatta ülkemizde bile olmayan bir meyveyi ağzımıza atıp dişlerimizle çiğnediğimizde dilimizdeki tat alma sensörleri tarafından hissedilen tadın bilgiye dönüşmesi için bu tat bilgisinin beyne yüklü olması gerekmez mi? Eğer yüklü değilse algılama zaten yapılamaz...

O halde, bu algılama ve kodlama sistemini dilimiz ile beynimiz arasında kim programladı? Anamız mı? Öğretmenimiz mi?.. Aklımıza Allah'tan başka gelen bir usta var mı? Elbette yok...

Konuyu daha iyi anlamak için şöyle bir örnek verelim. Afika'dan gelen bir şahsı hiç tanımiyorsak, ilk defa görüyorsak onu gördüğümüzde "seni tanıdım, senin şöyle şöyle özelliklerin var..." diyemiyoruz. Çünkü bu kişi yaratılıştaki bizim beynimize kodlanmamış veya biz bu kişiyi veya resmini daha önce görerek beynimize kodlama yapmamışız. Onun için o kişiyi tanımıyoruz. O, bizim için bir yabancıdır. Ama, tatlar öyle değil. Bir meyveyi ağzımıza koyduğumuzda hemen o meyveye mahsus bir "tat" hissederiz. Onu, diğer meyve veya yiyeceklerin tatlarıyla kıyaslayıp, tartarız. Yani onu tanımada bir acemilik çekmiyoruz. Bu diyoruz şu meyveye benziyor veya benzemiyor. Demek ki, ilk defa da yemiş olsak bile "bu meyvenin tadı yaratılıştaki bizde kodlanmış" desek hata yapmış olur muyuz?..

Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur Külliyyatı'nda bu konuyu çok güzel anlatmış. Sözler kitabınının 28. Söz bölümünde şöyle diyor: "Dildeki kuvve-i zâika, rızık zevkinde, envâ-ı mat'umat (yiyecek çeşitleri) adedince mizanlara menşe olmasaydı, herbirini ayrı ayrı hisseditip tanımazdı, tadıp tartamazdı."

İşin bir başka ilginç tarafı da Allah (c.c.); bütün insanların diline, benzer algılayıcıları yerleştirdiğinden ırkı, lisanı, memleketi, cinsiyeti ne olursa olsun yenen her yiyeceği her insan aynı özelliklerde algılıyor. Demek ki, Allah; aynı sistemi bütün insanlara yerleştirmiş.

Marketlere gittiğimizde satılan ürünlerin üzerinde karekodlar görürüz. Bu karekodları cep telefonları ile okuttuğumuzda eğer bu ürünlerle ilgili cep telefonunda yüklü bir bilgi varsa veya bir link varsa hemen açılıyor. Yoksa karşımıza bir bilgi çıkmıyor. Tat olayı da böyledir.

Bu tat alma düzeni Allah'ın varlık ve birliğini gösteren en önemli delillerden biridir. Türkiye'de bizim elmadan aldığımız tadın aynısını Çin'deki, Japonya'daki insanlar da alıyor. Bu algı birliği tüm insanları yaratan Allah'ın hem varlığını hem de birliğini gösteriyor.

Dünyada insanların yiyebileceği ne kadar meyve, ne kadar sebze, ne kadar yiyecek varsa bunların alt fertleri ile sayıları trilyon kere trilyonu bulur. Demek ki Allah, insanları yaratırken trilyonlarca yiyeceğin, içeceğin tadını insan diline ve beynine kodlamıştır. Bu muazzam büyüklüğe ancak "Allahuekber" denilir.

Dilimizin tat almadaki çalışma düzenini aslında bilim adamları anlatmışlar. Tat almada mükemmel bir sistemin çalıştığını geniş geniş anlatmışlar. Bu anlatışları ile zaten Allah'ı da kabul etmişler. Çünkü; bilim adamlarının bile kurmakta ve çözmekte aciz kaldıkları mükemmellikte bir sistem "insanın haberi olmadan insan üzerinde çalışıyorsa" bu sistemi kuran biri olmalı. Bu biri kimdir? Biz de zaten bu yazımızda bu tat alma olayının kendi kendine olamayacağını, tabiat tarafından yapılamayacağını ve tesadüfen olamayacağını, ancak ve ancak bütün kâinat elinde ve emrinde olan ilmi ve kudreti sonsuz bir Allah tarafından yapılabileceğini söylüyoruz.

Allah'ın kurduğu, yarattığı sistemle rızıklar ağız yoluyla bedene girdikten sonra insanı hayrette bırakan vücut yolculuklarına devam ederler. 'Tesadüf'ün hiçbir zaman karışmadığı bu yolculuk Ancak Allah'ın yarattığı mükemmel bir sistem sayesinde çalışır. Başka türlü çalışamaz. Bediüzzaman Hazretleri, Sözler kitabında 30. Söz bölümünde zerrelere (atomların) muazzam özelliklerini anlatır. İşte o anlatıştan kısa bir bölüm: "Ve bilhassa rızık için gelen zerrelere (atomlar), rızık kfilesinde seyrüsefer eden o zerrelere, o kadar hayretfezâ bir intizam ve hikmetle seyr ü seyahat ederler ve öyle tavırlarda, tabakalarda intizamperverâne geçip gelirler ve öyle şuurkârâne ayak atıp hiç şaşırılmayarak gele gele tâ beden-i zîhayatta dört süzgeçle süzülüp rızka muhtaç âzâ ve hüceyrâtın imdadına yetişmek için kandaki küreyvât-ı hamrâya (al yuvarlar) yüklenip bir kanun-u keremle imdada yetişirler. Ondan bilbedâhe anlaşılır ki, şu zerrelere binler muhtelif menzillerden geçiren, sevk eden, elbette ve elbette bir Rezzâk-ı Kerîm, bir Hallâk-ı Rahîmdir ki, kudretine nisbeten zerrelere, yıldızlar omuz omuza müsavidirler."

Sadece dil, beyin ve zerrelere değil, kâinatın neresine bakarsak bakalım sonsuz bir mükemmellik Allah'ı bize gösterir. Allah'ın en büyük delili O'nun bütün yarattıklarıdır. Allah'a inanmak ve iman etmek aydın ve medeni insanların en önemli özelliğidir. **Güzel günler dileğiyle.**